

ת"פ 61751/11/20 - מדינת ישראל נגד ליאור חי אברהם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 61751-11-20 מדינת ישראל נ' אברהם(עציר) 22 ביוני 2021

לפני
המאשימה
כבוד השופטת עמיתה מרים דיסקין
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיטב דגן

נגד
הנאשמים
ליאור חי אברהם
ע"י ב"כ עו"ד אביגיל ארד

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הועמד לדין בכתב אישום שייחס לו עבירת שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

משכפר הנאשם במיוחס לו הוחל בשמיעת ההוכחות.

בעצומה של פרשת התביעה הודיעוני הצדדים שהגיעו להסדר טיעון. מכוחו, הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, שבמסגרתו הומרה עבירת השוד, שהעונש המרבי הקצוב בצידה הוא 14 שנות מאסר, בעבירה קלה באופן משמעותי של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 לחוק, שהעונש המרבי הקצוב בצידה הוא 5 שנות מאסר.

הסדר הטיעון נומק על ידי ב"כ המאשימה בקיומם של קשיים ראיתיים שנתגלו במהלך העדויות.

עובדות כתב האישום המתוקן

1. ביום 9.11.20, בשעה 03:23, או סמוך לכך, נכנס הנאשם ל"פיצוציית ג'וניור" ברח' סוקולוב 58 בהרצלייה (להלן: "החנות") כשהוא עוטה על פניו כיסוי מבד בצבע שחור ככוונה לבצע שוד. באותה שעה עבדה בחנות ק.ד. (להלן: "המתלוננת").

2. הנאשם פנה למתלוננת ואמר לה בכוונה לאיים: "אני לא רוצה לפגוע בך, תני לי את הקופה"

3. המתלוננת שאלה את הנאשם: "מה? מה אתה עושה?", והוא השיב לבה בכוונה לאיים: "תביאי את הקופה אני לא רוצה לפגוע בך", תוך שדרש ממנה שתשים את כל הכסף בשקית ותיתן לו סיגריות.

4. המתלוננת מסרה לו את תכולת הקופה בסך של למעלה מ- 1000 ₪ בתוך שקית של החנות, והנאשם נטל את השקית ונמלט מהחנות.

5. במעשיו המתוארים, כך כתב האישום, דרש הנאשם מהמתלוננת את הכסף המצוי בקופת החנות בכוונה לגנבו, תוך שימוש באיומים.

בגין מעשים אלה כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של דרישת נכס באיומים, עבירה לפי סעיף 404 לחוק.

פרטי הסדר הטיעון

הסדר הטיעון כלל הסכמה לעניין העונש, כמפורט להלן:

1. הצדדים יעתרו לבית המשפט להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מע"ת בן 9 חודשים אשר נגזר על הנאשם ביום 3.6.18, בת"פ 38717-01-18 של בית משפט לנוער בת"א, וכן מע"ת בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 5.2.20 בת"פ 9785-11-19 של בית משפט השלום בת"א, יופעלו במלואם וירוצו באופן חופף לעונש שיוטל עליו בתיק זה.

3. הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעניין מע"ת, קנס ופיצוי שיושמו על הנאשם.

ההרשעה

בהתאם להסדר הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע על יסוד הודאתו בעבירה של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 לחוק.

הנאשם הופנה מחמת גילו - בן פחות מ-21 בעת היצוע העבירה, לאבחון של שירות המבחן וקבלת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה, כי הנאשם, רווק בן 20, סיים 10 שנות לימוד, וכבר בהיותו נער הסתבך בפלילים ואף ריצה 2 מאסרים בכלא "אופק" בגין עבירות שלדבריו אינו זוכר את מהותן. הנאשם לא גויס לצה"ל, וטרם מעצרו הנוכחי עבד בתחומי שיפוצים ובניין באופן לא יציב.

בהתייחס למשפחת המוצא הנאשם מסר שהוריו גרושים מזה 15 שנה, להם 3 ילדים כשהוא בן הזקונים, וכי הוא מצוי בקשר טוב עם שני אחיו. מעבר לכך, התקשה להרחיב על תולדות חייו ונמנע משיתוף אודות התייחסותו לעבירה שביצע.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בתחומי האלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית, אך בפגישה עם עורכת התסקיר בחר שלא להרחיב אודות הרקע העברייני או העבירה הנוכחית. עם זאת, ציין, שתהליך ההתדרדרות החל בהיותו נער, אך לא ידע להסביר את הסיבות לכך. בהתייחס לעבירה בה הורשע, אמר שהוא מצר על ביצועה וכי טעה במעשיו. בתסקיר צוין עוד, שהנאשם התקשה לשתף בהיסטוריית השימוש בסמים, וטען כי אינו צורך סמים כלל מזה זמן רב. הוא הוסיף ואמר שהוא מעוניין לקבל טיפול בתוך הכלא, אך התקשה להסביר באיזה תחום.

ההתרשמות של שירות המבחן מהנאשם היא, של צעיר שהתבטא בהליך האבחון באופן מצומצם וקונקרטי, ובחר להימנע מהתייחסות לתחומי חייו השונים ולעבירה שביצע. בהתאם לכך, האבחון אודותיו אינו שלם ולא ניתן להעריך נזקקות טיפולית כמו גם את התאמתו להליך טיפולי - שיקומי. כמו כן, הערכת הסיכון והמסוכנות אינה שלמה, במצב דברים זה, לא ניתן לגבש כול המלצה בעניינו.

הראיות לעונש

במסגרת ראיות המאשימה לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה, כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות במגוון עבירות אלימות, בהן, איומים, ניסיון לתקיפה וחבלה של ממש, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בעבירות רכוש, ובהן חבלה במזיד לרכב, והיזק במזיד לרכוש, וכן, בעבירות של החזקת סכין, הפרת הוראה חוקית הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ועוד. בגינן, נידון הנאשם לעונשי מאסר בפועל.

כמו כן, הגיש עותק של שני גזרי דין, בהם הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי שהם בני הפעלה בתיק זה. האחד, מע"ת בן 9 חודשים, מיום 3.6.18 (ת"פ 38717-01-18 של בית משפט לנוער בבית משפט השלום בת"א), והשני, בן 3 חודשים, מיום 5.2.20 (ת"פ 9785-11-19 של בית משפט השלום בת"א).

הטיעונים לעונש

טיעוני ב"כ הצדדים לכיבוד ההסדר

בטיעוניהם לכיבוד הסדר הטיעון הציגו ב"כ הצדדים עמדה אחידה ומשותפת בעתירתם לכיבודו.

עם זאת, נחלקו לעניין הקנס הפיצוי. בעוד ב"כ המאשימה ביקש לחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננת בשל הנזק הנפשי שנגרם לה, עתרה ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הכספי העגום של הנאשם ובחובותיו, וכן בהיותו חסר כול גב כלכלי, ולצמצם אותו ככול שניתן. בהקשר זה הוסיפה וציינה את השינוי המשמעותי לקולה בעבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, שמצויה ברף הנמוך של עבירות, וכן את העובדה, שהעבירה בוצעה ללא שימוש בשום כלי.

דין והכרעה

קיומו של הסדר טיעון "סגור" כבעניינו אינו מבטל את תחולת הוראות תיקון 113 לחוק, ואינו פוטר את הערכאה הדיונית מלבחון אותו בהתאם להוראותיו. בפסיקה נקבע, כי על בית המשפט לבחון את הסדר הטיעון על פי אמות המידה המקובלות, בראי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, וזאת, לצד הכלל המצמצם את התערבות בית המשפט בהסדרי טיעון (ראו: ע"פ 8820/14 **זוהר שחר נ' מדינת ישראל** (24.6.2015)).

קביעת מתחם העונש ההולם

כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, המנויות בסעיף 40ט לחוק.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה (40ב.) הם, ההגנה על שלומו, בטחונו ורכושו של האדם וזכותו לחיים ללא חשש מאלימות.

בבחינת נסיבות ביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את התכנון שקדם לביצוע העבירה, שמתבטא בהצטיידות במסכה שחורה וחבישתה על פניו של הנאשם עובר כניסתו לחנות לשם ביצוע העבירה (40ט.1)). יחד עם זאת, התחשבתי לקולה בעובדה שהנאשם לא השתמש בשום כלי לביצוע העבירה.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (40יא.), שקלתי לקולה את הודאת הנאשם ונטילת האחריות על מעשהו; את גילו הצעיר, שברי כי עונש מאסר יפגע בו (40יא.1); את נטילת האחריות על מעשהו (40יא.4) שבפועל חסכה את עדות המתלוננת.

מן העבר השני, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם שבשים לב לגילו ניתן להגדירו כמכביד.

כיבוד ההסדר

ההלכה הנוהגת בעניין הסדרי טיעון היא:

"הכול מסכימים כי האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד את קיומם של הסדרי טיעון" (ע"פ 1958/89 פלוני נ' מדינת ישראל).

הסדר הטיעון נכרת בין הצדדים בעצומה של פרשת התביעה, ונומק בקשיים ראייתיים שעלו במהלך העדויות והובילו לגיבוש.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את מכלול השיקולים הרלבנטיים, ובכלל זה את השינוי המשמעותי בכתב האישום, השתכנעתי כי הסדר הטיעון סביר, מאוזן ונמצא בגדרות שהותו על ידי בית המשפט העליון לעניין כיבודם של הסדרי טיעון, בכלל, ולענישה הראויה בנסיבותיו של המקרה הנדון, בפרט.

באשר לרכיב הפיצוי, אני סבורה כי אדם שניקלע באישון לילה לסיטואציה של איום בעקבות דרישת נכס על ידי זר עטוי במסכה, כפי שאירע למתלוננת, עלול לסבול מנזק נפשי, שאינו דורש ראייה.

לפיכך, באמצי את הסדר הטיעון הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **18 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 16.11.20 ועד היום.
2. אני מורה כי המע"ת בן 9 חודשים, שנגזר על הנאשם ביום 3.6.18, בת"פ 38717-01-18 של בית משפט לנוער בת"א, וכן המע"ת בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 5.2.20 בת"פ 9785-11-19 של בית משפט השלום בת"א, יופעלו במלואם וירוצו באופן חופף לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה. כך שבסה"כ ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.
3. 12 חודשי מע"ת, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה בה הורשע, או עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת שוד.
4. 6 חודשי מע"ת, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

5. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 23.5.2022.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.

מרים דיסקין, שופטת עמיתה